

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Tos/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8411010406
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8411010406.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.09.2019, v trestnej veci odsúdeného W. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/188/2011 zo dňa 03.05.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného W. I..

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok napadnutým uznesením sp. zn. 1T/188/2011 zo dňa 03.05.2019 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 419 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že odsúdený W. I., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. I. O. prechodne bytom K. X, M. I. O., sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 1T/188/2011-160 zo dňa 23.06.2014, právoplatný dňa 23.06.2014, v trvaní 16 mesiacov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s použitím § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil odsúdeného pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 07.05.2019 obhajca odsúdeného podal sťažnosť proti uzneseniu. Obhajca svoju sťažnosť odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 01.08.2019. Obhajca konštatuje, že je pravdou, že počas plynutia skúšobnej doby sa mal odsúdený W. I. dopustiť skutku právne kvalifikovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zák. a v súčasnej dobe je voči nemu vedené pre tento trestný čin trestné konanie na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T/99/2018. Toto konanie však nie je právoplatné skončené, a preto v rámci prezumpcie neviny považuje napadnuté uznesenie za predčasné a tým za nezákonné.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného W. I. nie je dôvodná.

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/188/2011 zo dňa 23.06.2014 bol odsúdený W. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon uloženého trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák. mu uložil povinnosť v rámci skúšobnej doby zaplatiť dlžné výživné a riadne platiť bežné výživné.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.06.2014. Koniec skúšobnej doby podmieneného odsúdenia pripadal na deň 23.06.2018.

Súd prvého stupňa sa v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí zaoberal otázkou, ako sa odsúdený správal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania z prehľadu jednotlivých platieb, ktoré predložila splnomocnená zástupkyňa poškodeného W. G., uzavrel, že odsúdený okrem platby 1.300,- eur uhradil dňa 25.03.2015 sumu 300,- eur, teda dospel k záveru, že odsúdený si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť a neplnil povinnosť, ktorá mu bola uložená rozsudkom, teda zaplatiť dlžné výživné a riadne platiť bežné výživné.

Na dokreslenie skutočnosti, že odsúdený si svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/188/2011 zo dňa 23.06.2014 neplnil, poukázal súd prvého stupňa aj na konanie vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 9T/99/2018, kde je vedené trestné stíhanie pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., aj keď toto konanie ešte nie je právoplatne skončené.

Sťažovateľ v rámci sťažnostného konania poukazuje práve na tú skutočnosť, že konanie vedené pod sp. zn. 9T/99/2018 v súčasnej dobe nie je právoplatne skončené a platí prezumpcia nevinoty. Krajský súd musí zdôrazniť, že súd prvého stupňa, okrem poukázania na toto konanie, ktoré sa má týkať práve obdobia plynutia skúšobnej doby, správne zisťoval prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne poškodeného W. G., ako obžalovaný si splnil povinnosť, ktorá mu bola uložená, teda zaplatiť dlžné výživné a platiť bežné výživné. Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že odsúdený W. I. počas plynutia skúšobnej doby nezaplatil dlžné výživné, ktoré bolo stanovené rozsudkom, a neplatil riadne ani bežné výživné. Teda, súd prvého stupňa dospel k správnejmu záveru, že odsúdený počas skúšobnej doby nevedol riadny život. Správne aplikoval ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. S úvahami súdu prvého stupňa sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodnutí o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.